

Convenția nr. 4/1919 privind munca de noapte a femeilor¹

(Proiect de convenție privitor la lucrul de noapte al femeilor")

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii din Societatea Națiunilor,
Convocată la Washington de către guvernul Statelor Unite ale Americii, la 29 octombrie 1919,

După ce a decis să adopte diferite propuneri, relative la „întrebuințarea femeilor în timpul nopții”, chestiune cuprinsă în al treilea punct din ordinea de zi a sesiunii Conferinței ținute la Washington și

După ce a hotărât ca aceste propuneri să fie redactate sub forma unui proiect de convenție internațională,

adoptă proiectul de convenție ce urmează a fi ratificat de Membrii Organizației Internaționale a Muncii, conform dispozițiilor din Partea relativă la muncă a Tratatului de la Versailles, din 28 iunie 1919, și a Tratatului de la Saint-Germain, din 10 septembrie 1919.

Articolul 1

1. Pentru aplicarea prezentei convenții, vor fi considerate în special ca „stabilimente industriale”:

- a) minele, carierele și industriile extractive de orice natură;
- b) industriile în care produsele sunt manufacturate, modificate, curățite, reparate, decorate, isprăvite, pregătite pentru vânzare, sau în care materiile suferă o transformare, cuprinzându-se aici și construcțiunea vaselor, industriile de dărâmare de material, precum și producerea, transformarea și transmiterea forței motrice, în general, și a electricității;
- c) construcția, reconstrucția, întreținerea, repararea, modificarea sau dărâmarea oricăror clădiri sau edificii, căi ferate, tramvaie, porturi, docuri, zăgazuri, instalații pentru navigația interioară, drumuri, tuneluri, poduri, viaducte, canale de scurgere colectoare, canale de scurgere ordinare, puțuri, instalații telegrafice sau telefonice, instalații electrice, uzine de gaz, de distribuția apei, sau alte lucrări de construcție, precum și lucrări de pregătire și de așezare a fundamentului, precedând lucrările de mai sus.

2. În fiecare țară, autoritatea competentă va hotărî linia de demarcație între industrie, pe de o parte, comerț și agricultură, pe de altă parte.

Articolul 2

1. Pentru aplicarea prezentei convenții, termenul „noapte” înseamnă o perioadă de cel puțin unsprezece ore consecutive, cuprinzând intervalul de la ora zece seara până la cinci dimineața.

2. În țările unde nici un regulament public nu se aplică, cu privire la munca femeilor în timpul nopții în stabilimentele industriale, termenul „noapte” va putea, în mod provizoriu, și pentru o perioadă de cel mult trei ani, să însemne, după aprecierea guvernului, o perioadă de zece ore numai, care va cuprinde intervalul de la zece seara până la ora cinci dimineața.

Articolul 3

¹ Legea votată de Adunarea Deputaților la 28 martie 1921, iar de Senat la 15 aprilie 1921. Promulgată prin Decretul nr. 1990 /9 mai 1921, publicată în MO nr. 34/17 mai 1921

Femeile, fără deosebire de vârstă, nu vor putea fi întrebuințate în timpul nopții în nici un stabiliment industrial, public sau privat și nici în vreo anexă a acestor stabilimente, cu excepția acelor în care se întrebuințează numai membrii aceleiași familii.

Articolul 4

Articolul 3 nu se va aplica:

- a) în caz de forță majoră, când într-un stabiliment se întâmplă o întrerupere de exploatare, imposibil de prevăzut și care nu are un caracter periodic;
- b) în cazul când lucrul se aplică, fie la materii prime, fie la materii în curs de prelucrare, susceptibile să se strice repede, dacă măsura e necesară pentru a salva aceste materii de la o pierdere inevitabilă.

Articolul 5

În India și Siam, aplicarea art. 3 al prezentei convenții va putea fi suspendată de către guvern, exceptându-se manufacturile (factories), așa cum sunt definite de legea națională. Notificarea despre fiecare din industriile exceptate va fi făcută Biroului Internațional al Muncii.

Articolul 6

În stabilimentele industriale supuse influenței anotimpurilor și în toate cazurile când împrejurările excepționale o cer, durata perioadei de noapte, indicată la art. 3, va putea fi redusă la 10 ore, timp de 60 de zile pe an.

Articolul 7

În țările unde clima face ca lucrul de zi să fie cu desăvârșire greu, perioada de noapte poate să fie mai scurtă decât cea fixată prin articolele de mai sus, cu condiția ca să se acorde în timpul zilei un repaus compensator.

Articolul 8

Ratificări: dispoziție finală tip¹.

Articolul 9

Aplicarea în teritoriile nemetropolitane¹.

Articolele 10 și 11

Intrarea în vigoare imediat după înregistrarea a două ratificări. În continuare, intrarea în vigoare pentru ceilalți Membri la data la care ratificarea este înregistrată.

Articolul 12

Statele care ratifică convenția trebuie să-i aplice dispozițiile cel mai târziu până la 1 iulie 1922.

Articolul 13

Denunțarea: de văzut paragraful 1 al dispozițiilor finale tip.

Articolul 14

Examinarea în vederea unei revizuri: dispoziție finală tip.

Articolul 15

Textele având valoare: dispoziție finală tip.